

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 341/2013-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2013 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej v konaní o sťažnosti spoločnosti V., s. r. o., B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. K., P., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/131/2006, takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/131/2006 p o r u š i l základné právo spoločnosti V., s. r. o., B., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/131/2006 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti V., s. r. o., B., p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti V., s. r. o., B., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. E. K., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 341/2013-12 z 29. mája 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti V., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/131/2006.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že podala „... na Okresnom súde Bratislava I dňa 17. 08. 2006 o 9:06:54 žalobu na náhradu škody voči súdnemu exekútorovi

v konaní v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekútora a Okresného súdu Bratislava I...

Konanie bolo zaevidované pod č. k. 29 Cb/51/2006...

Porušovateľ o tomto procesnom návrhu od 28. 12. 2006 nekonal a ani len nerozhodol, zákonná sudkyňa vo veci nenariadila ani len jedno pojednávanie za obdobie viac ako 6,5 roka...

Porušovateľ vec iba administratívne preregistroval, pridelil inej zákonnej sudkyňi a v súčasnosti vedie pod č. k. 11 C/131/2006 (6C)...

Aj po podaní sťažnosti sťažovateľ poskytol dostatočný priestor porušovateľovi na zjednanie nápravy a odstránenie stavu neistoty...

Tento dostatočný časový priestor však porušovateľ nevyužil k zjednaniu nápravy ani ku dňu podania tejto sťažnosti. Vytýčený termín pojednávania po viac ako 6 ročnej nečinnosti stanovený na deň 26. 3. 2013 porušovateľ mailom to dňa 26. 03. 2013 odročil na neurčito...“.

3. Na základe už uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti V. s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v Bratislave konaní č. k. 11 C/131/2006 (6C) porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I v Bratislave sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 11 C/131/2006 (6C) konal bez zbytočných prieťahov

3. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva finančné zadostučinenie v sume 9.000,- €... ktoré je Okresný súd Bratislava I v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Obchodnej spoločnosti V. s. r. o. priznáva úhradu trov konania... ktoré je Okresný súd Bratislava I v Bratislave povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne advokátky JUDr. E. K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

4. Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľka odôvodnila s poukázaním na pocit „... *neistoty, bezmocnosti, beznádeje, ďalej morálnej ujmy...*“.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci podaním z 24. júna 2013 písomne vyjadril okresný súd (sp. zn. Spr. 3458/2013). Právna zástupkyňa sťažovateľky k tomuto vyjadreniu nezaujala stanovisko (ústavným súdom bola k nemu vyzvaná listom č. k. I. ÚS 341/2013-25 z 9. júla 2013).

5.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov, ktoré vykonal okresný súd vo veci. K priedahom vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C/131/2006 sa vyjadrila takto: „... *S poukazom na vyššie uvedený zoznam úkonov musím konštatovať, že konanie v predmetnej veci bolo poznačené priedahmi, aktuálne však súd vo veci bezpriedahovo koná. Mám zároveň za to, že ku vzniku priedahov v konaní zo strany tunajšieho súdu došlo z objektívnych dôvodov, a to najmä z dôvodu nadmernej zaťaženia sudcov, vyšších súdnych úradníkov občianskoprávneho úseku Okresného súdu Bratislava I a vysokého počtu pridelených reštančných vecí súdneho oddelenia 6 C.*“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia práv podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Prerokovanie sťažnosti na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Ústavný súd z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 11 C/131/2006 zistil tento stav a priebeh konania:

- 17. augusta 2006 sťažovateľka podala na okresnom súde žalobný návrh o náhradu škody vo výške 1 902,74 € s prísl. (57 322 Sk), ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 29 Cb/51/2006. Sťažovateľka súčasne podala námietku zaujatosti voči všetkým sudcom okresného súdu a požiadala aj o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, spis bol pridelený na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. A. H.,

- 20. septembra 2006 okresný súd žalobný návrh zaregistroval pod sp. zn. 11 C/131/2006.

- 7. novembra 2006 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podanú námietku zaujatosti, výzvu prevzala sťažovateľka 15. novembra 2006,

- 7. novembra 2006 sťažovateľka navrhla pripustiť rozšírenie žalobného návrhu o 12 155 Sk s prísl.,

- 22. novembra 2006 sťažovateľka podala odvolanie proti výzve na zaplatenie súdneho poplatku za podanú námietku zaujatosti,

- 24. novembra 2006 okresný súd vydal uznesenie č. k. 11 C/131/2006-35, ktorým nepriznal oslobodenie sťažovateľky od súdneho poplatku za námietku zaujatosti,

- 6. decembra 2006 sťažovateľka podala na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia sťažovateľky od súdneho poplatku,

- 19. decembra 2006 okresný súd vydal uznesenie č. k. 11 C/131/2006-37, ktorým zastavil konanie o námietke zaujatosti,

- 28. decembra 2006 sťažovateľka okresnému súdu navrhla, aby pripustil zámenu účastníkov konania tak, aby namiesto doterajšieho odporcu do konania bola pribratá Slovenská republika – Ministerstvo Spravodlivosti Slovenskej republiky,

- 29. decembra 2006 okresný súd prevzal odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia sťažovateľky od súdneho poplatku za námietku zaujatosti,

- 5. januára 2007 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu č. k. 11 C/131/2006-37,

- 8. januára 2007 okresný súd vydal uznesenie č. k. 11 C/131/2006-43, ktorým zrušil uznesenie č. k. 11 C/131/2006-37,

- 6. februára 2007 okresný súd zaslal spis krajskému súdu, aby rozhodol o podanom odvolaní proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia sťažovateľky od súdneho poplatku

za námietku zaujatosti, krajský súd prevzal spis 6. februára 2006 a zaevidoval ho pod sp. zn. 6 Co/71/2007,

- 6. marca 2007 krajský súd uznesením č. k. 6 Co/71/2007-46 potvrdil napadnuté uznesenie, spis bol vrátený okresnému súdu 14. marca 2007,

- od 30. mája 2007 k námietke zaujatosti sa postupne vyjadrovali všetci sudcovia okresného súdu,

- opatrením predsedníčky okresného súdu č. 82/2007 z 29. októbra 2007 vec bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi okresného súdu prostredníctvom generátora programu „Elektronická podateľňa“ sudkyni JUDr. V. H.,

- 11. augusta 2008 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby v lehote 10 dní oznámila, či spoločnosť v roku 2007 vykazovala zisk, a predložila daňové priznanie za rok 2007; sťažovateľka výzvu prevzala 26. augusta 2008,

- 28. augusta 2008 sťažovateľka odpovedala okresnému súdu na výzvu z 11. augusta 2008,

- 18. decembra 2008 okresný súd vydal uznesenie č. k. 11 C/131/2006-70, ktorým priznal oslobodenie sťažovateľky od súdnych poplatkov,

- 17. februára 2009 okresný súd vydal uznesenie č. k. 11 C/131/2006-72, ktorým vyzval odporcu, aby sa vyjadril k priloženému žalobnému návrhu, a zároveň ho poučil o procesných právach a povinnostiach,

- 4. marca 2009 okresný súd dostal vyjadrenie odporcu k žalobnému návrhu,

- 2. apríla 2009 vec bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyni okresného súdu Mgr. D. D.,

- 12. decembra 2012 sťažovateľka podala sťažnosť na prieťahy v konaní predsedníčke okresného súdu,

- 17. decembra 2012 dal sudca kancelárii pokyn na nariadenie termínu súdneho pojednávania na 12. február 2013,

- 7. februára 2013 faxom právny zástupca odporcu požiadal o odročenie súdneho pojednávania z dôvodu práceneschopnosti,

- 12. februára 2013 okresný súd spísal zápisnicu zo súdneho pojednávania a pre neúčast' sporových strán (sťažovateľka nemala vykázané doručenie predvolania na pojednávanie) pojednávanie odročil na 26. marec 2013,

- 12. februára 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku, jej konateľu, aby sa v lehote 5 dní vyjadrila, či žiada vykonanie zmeny odporcu,
- 13. marca 2013 a tiež 15. marca 2013 sťažovateľka okresnému súdu oznámila, že trvá na zámene odporcu podľa podania z 28. decembra 2006,
- 21. marca 2013 právny zástupca odporcu ospravedlnil svoju i odporcovu neúčast' na súdnom pojednávaní z dôvodu kolízie s iným súdnym pojednávaním,
- 26. marca 2013 okresný súd spísal zápisnicu zo súdneho pojednávania a pre neúčast' sporových strán (sťažovateľka nemala vykázané zaslanie predvolania na pojednávanie) pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu potreby rozhodnúť o návrhu sťažovateľky na zmenu odporcu,
- 23. apríla 2013 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril, či súhlasí s predmetnou zámenou účastníka konania na strane odporcu, výzva bola doručená 2. mája 2013,
- 12. apríla 2013 okresný súd urgoval pod následkom uloženia poriadkovej pokuty právneho zástupcu odporcu, aby sa v lehote 5 dní od doručenia výzvy vyjadril, či súhlasí s predmetnou zámenou účastníka konania na strane odporcu,
- 7. októbra 2013 okresný súd uznesením pripustil zámenu účastníkov konania podľa návrhu sťažovateľky podaného okresnému súdu 28. decembra 2006.

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže

svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 až 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť.

Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

12. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

13. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania bolo posúdenie návrhu na náhradu škody, v ktorom všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 6 a § 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04).

14. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú na rozhodnutie. Po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva.

15. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil právne významné okolnosti, na základe ktorých by osoba sťažovateľky mimo procesného rámca participovala na zistených priet'ahoch v konaní pred okresným súdom.

16. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom to, či došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, posudzoval ako celok s prihliadnutím

na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd vychádzal nielen z hľadiska sťažovateľkou namietaného obdobia zbytočných prietahov, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného konania. V tomto ohľade zistil, že súdne konanie sa pred okresným súdom začalo podaním žaloby 17. augusta 2006 a doteraz nie je právoplatne skončené.

17. Obranu okresného súdu spočívajúcu v personálnych problémoch ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou prietahy v konaní, ústavný súd neakceptoval. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

18. Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre poukázal na to, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a to vtedy, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobie napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09). Z vykonaných úkonov súdu vyplýva, že okresný súd vo veci sťažovateľky nekonal koncentrovane a bez zbytočných prietahov. Vzhľadom na uvedené nepovažoval ústavný súd za potrebné poukazovať na jednotlivé obdobia nečinnosti okresného súdu, pretože celková doba viac ako 7 rokov (od kedy sťažovateľka podala žalobný návrh), počas ktorej vec sťažovateľky nie je právoplatne skončená, sama osebe osvedčuje dôvodnosť podanej sťažnosti. Okresný súd do času rozhodovania ústavného súdu ani raz vo veci meritórne nerozhodol. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.

19. Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

20. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa čl. 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C/131/2006 bez zbytočných prietáhov, lebo konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

21. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 9 000 € z dôvodov uvedených v bode 4 odôvodnenia tohto nálezu. Vzhľadom na okolnosti danej veci (najmä na jej predmet a význam pre účastníka konania) ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky (pozri body 15, 16 a nasl.), skutočnosť, že okresný súd posudzoval procesné návrhy sťažovateľky (teda nebol celkom zjavne nečinný), ako aj na predmet konania a sumu požadovanej istiny (spor o náhradu škody v sume 1 902,74 € s prísl.) považuje za primerané v sume 1 500 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

22. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľke, ktorá bola vo veci namietaných porušení svojich práv úspešná, vznikli trovy konania z dôvodu jej

právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 24. apríla 2013. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2013 prináleží odmena z výpočtového základu, ktorý je 781 €, t. j. 130,16 €, a režijný paušál 7,81 €, teda spolu 137,97 €. Odmena advokátke za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje sumu 275,94 €. Keďže advokátka vyúčtovala trovy konania sťažovateľky len vo výške 269,58 €, ústavný súd jej ich priznal a rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

23. Ústavný súd nevyhovел v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

24. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2013